

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 12Co/14/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6412214773
Dátum vydania rozhodnutia: 23. 02. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Renáta Deáková
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2016:6412214773.1

Uznesenie

Krajský súd v Banskej Bystrici, ako súd odvolací, v právnej veci navrhovateľa O. E., nar. XX.XX.XXXX, bytom J. č. XX, zastúpeného Advokátskou kanceláriou DOBIŠ, s. r. o., so sídlom Žiar nad Hronom, Námestie Matice slovenskej 6, proti odporcovi Milanovi K., nar. XX.XX.XXXX, bytom J. č. XX, zastúpenému Advokátskou kanceláriou JUDr. Tomáš Suchý, spol. s r. o., so sídlom Banská Bystrica, Horná 13, v konaní o zaplatenie zmluvnej pokuty 10.000 Eur s príslušenstvom o odvolaní odporcu proti rozsudku Okresného súdu Žiar nad Hronom č. k. 10C/1/2013-63 z 04. 10. 2013, takto

rozhodol:

Rozsudok okresného súdu zrušuje a vec vracia na ďalšie konanie.

odôvodnenie:

Okresný súd vo veci samej vyhovel návrhu navrhovateľa v plnom rozsahu a odporcovi uložil povinnosť zaplatiť mu 10 000 Eur a trovy konania, spočívajúce v zaplatenom súdnom poplatku vo výške 600 Eur a trovy právneho zastúpenia vo výške 1 113,04 Eur na účet právneho zástupcu navrhovateľa do 30 dní od právoplatnosti rozhodnutia.

Z jeho dôvodov vyplýva, že navrhovateľ s odporcom uzavreli dňa 27.07.2012 zmluvu o prevode obchodného podielu, na základe ktorej sa navrhovateľ stal výlučným vlastníkom celého obchodného podielu v spoločnosti CARGO EXPRES SLOVAKIA, s.r.o.; v článku 6 zmluvy sa odporca zaviazal dodržať zákaz konkurencie, spočívajúcom v zákaze uzavierať obchody, súvisiace s podnikateľskou činnosťou spoločnosti vo vlastnom mene alebo na vlastný účet, pod sankciou zmluvnej pokuty vo výške 10 000 Eur s prihliadnutím na hodnotu podielu odstupujúceho spoluvlastníka, ktorý bol určený na sumu 15 000 Eur. Napriek tomu odporca takmer okamžite po uzavretí zmluvy o prevode obchodného podielu porušil dojednanú podmienku, keď uzatváral obchody spoločnosti vo vlastnom mene a tiež na svoj účet, ako aj na účet tretej osoby.

Okresný súd, opierajúc svoje rozhodnutie o §115, §136 ods. 1,3 zákona č. 513/1991 Zb. Obchodného zákonníka (ďalej v texte aj „ObZ“) uzavrel, že zo strany odporcu došlo k porušeniu podmienok, dojednaných pri uzavretí zmluvy o prevode obchodného podielu ohľadom zákazu uzavierať obchody, ktoré súvisia s podnikateľskou činnosťou spoločnosti CARGO EXPRES SLOVAKIA, s.r.o.. Tieto skutočnosti sú preukázané výpisom z databázy spoločnosti RAALTRANS, Hradec Králové, z objednávky Cargo-partner SR, s.r.o., ktorá eviduje fyzické a právnické osoby, zadávajúce do uvedenej databázy požiadavky na prepravné služby (čl. 7), mailovou správou tejto spoločnosti zo dňa 25.10.2012 (čl. 13) a z ďalších dokladov (objednávky na čl. 37, 38). Odporca jednoznačne naďalej objednáva určité prepravné služby, čo potvrdzuje aj mailová správa RAALTRANS, Hradec Králové, Česká republika (čl. 50), ktorá uvádza, že firma M. K., IČO: 44 411 332 užívala program RAALTRANS v období od 25.07. - 17.08.2012. Z potvrdenia Sociálnej poisťovne, Žiar nad Hronom (čl. 57) vyplýva, že odporca vykonával práce na základe dohôd o prácach, vykonávaných mimo pracovného pomeru, u zamestnávateľa T. Z., IČO: 46 788 760, Župkov, od 01.08.2012 do 31.12.2012 a od 02.01.2013 doposiaľ a zároveň je samostatne zárobkovo činnou osobou (od 19.07.2012 až do súčasnosti). Odporca, ktorý získal oprávnenie na živnosť, ktorá je aj predmetom činnosti spoločnosti, túto činnosť skutočne vykonáva, čo potvrdzujú aj hore uvedené objednávky, čím došlo preukázateľne k porušeniu zákazu konkurencie spoločníka podľa

článku 6 zmluvy o prevode obchodného podielu medzi účastníkmi zo dňa 27.07.2012, keď nerešpektoval zákaz konkurencie, dohodnutý na obdobie jedného roka nasledujúceho po dni, ku ktorému bol ako spoločník spoločnosti CARGO EXPRES SLOVAKIA, s.r.o. vymazaný z obchodného registra, t.j. od 01.08.2012. Tým sa dopustil porušenia zákazu konkurencie podľa článku 6 spoločenskej zmluvy spoločnosti ako aj zákonných ustanovení. Preto súd považoval návrh za opodstatnený a odôvodnený v plnom rozsahu vyhovel.

O trovách konania súd rozhodol v zmysle §142 ods. 1 zákona č. 99/1963 Zb. Občianskeho súdneho poriadku (ďalej v texte aj „O.s.p.“) vzhľadom na plný úspech navrhovateľa a priznal mu trovy konania, spočívajúce v súdnom poplatku vo výške 600 Eur a v trovách právneho zastúpenia vo výške 1.113,04 Eur (podľa §13a ods.1 písm. a/ MS SR č. 655/2004 Z.z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytnutie právnej služby 1.príprava a prevzatie zastúpenia, porada s klientom dňa 06.09.2012 á 270,54 Eur + režijný paušál 7,63 Eur, 2. návrh na vydanie platobného rozkazu dňa 30.10.2012 á 270,54 Eur + režijný paušál 7,63 Eur, 3.účasť na pojednávaní dňa 10.04.2013 á 270,54 Eur + režijný paušál 7,81 Eur, 4. účasť na pojednávaní dňa 04.10.2013 á 270,54 Eur + režijný paušál 7,81Eur).

Proti tomuto rozsudku podal odvolanie v zákonnej lehote odporca. Poukázal, že okresný súd neúplne zistil skutkový stav veci, na základe vykonaných dôkazov dospel k nesprávnym skutkovým zisteniam, rozhodnutie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci, neuvádza, ktorých konkrétnych porušení zákazu konkurencie sa odporca dopustil, akým konaním k porušeniu malo dôjsť, v akom čase a ktoré vykonané dôkazy preukazujú tieto porušenia, či akými úvahami sa súd pri hodnotení vykonaných dôkazov riadil. Rozhodnutie je nepreskúmateľné bez možnosti posúdenia hodnotenia dôkazov a možností logického prepojenia právneho posúdenia hodnotených dôkazov s právnou normou či dojednaným znením konkurenčnej doložky. Dňa 27.07.2012 odporca uzavrel s navrhovateľom Zmluvu o prevode obchodného podielu v spoločnosti CARGO EXPRES SLOVAKIA s.r.o.; v čl. 6 tejto Zmluvy odporca prehlásil, že si je plne vedomý zákazu konkurencie, ktorý vyplýva z čl. XI. ods. 6 Spoločenskej zmluvy spoločnosti CARGO EXPRES SLOVAKIA s.r.o., doplnenej na základe Zápisnice z rokovania mimoriadneho valného zhromaždenia zo dňa 26.07.2012 tak, že na konateľov spoločnosti ako aj na spoločníkov spoločnosti sa v zmysle dotknutých ustanovení §136 a nasl. ObZ vzťahuje zákaz konkurencie, t.j. a/ zákaz vo vlastnom mene alebo na vlastný účet uzavierať obchody, ktoré súvisia s podnikateľskou činnosťou spoločnosti, b/ zákaz sprostredkovať pre iné osoby obchody spoločnosti, c/ zákaz zúčastňovať sa na podnikaní inej spoločnosti ako spoločník, d/ zákaz vykonávať činnosť ako štatutárny orgán alebo člen štatutárneho alebo iného orgánu inej právnickej osoby s podobným predmetom podnikania, ibaže ide o spoločnosť, na ktorej podnikaní sa zúčastňuje spoločnosť, v ktorej štatutárneho orgánu je členom a to aj na obdobie 1 roka po skončení výkonu funkcie konateľa spoločnosti alebo na obdobie 1 roka po dni, ku ktorému bol spoločník spoločnosti CARGO EXPRES SLOVAKIA s.r.o. vymazaný z Obchodného registra. Výkladom dojednanej konkurenčnej doložky možno dôjsť k záveru, že táto bola dojednaná s cieľom rozšíriť zákaz konkurencie na konateľov a spoločníkov spoločnosti počas ich účasti v spoločnosti či počas výkonu ich funkcie.

Z rozsudku okresného súdu ani z jeho kontextu nemožno zistiť, akého dôkazu sa ktorá časť odôvodnenia rozsudku týka, nevyporadúva sa s dôkazmi, nezdôvodňuje, prečo sa nimi nezaoberal (napr. vystavenie objednávok v mene a na účet inej osoby - A.Z.); nemožno usúdiť, k čomu hodnotením dôkazov súd dospel (napr. dôkaz potvrdenie Sociálnej poisťovne) a či ho vyhodnotil v prospech alebo neprospech odporcu. Napriek argumentácii odporcu s poukazom na právny názor Najvyššieho súdu SR sp. zn. 4 Obo 101/99 v rozsudku uvádza, že odporca získal oprávnenie na živnosť, ktorá je aj predmetom činnosti spoločnosti CARGO EXPRES SLOVAKIA s.r.o. a túto činnosť skutočne vykonáva, o čom svedčia objednávky odporcu. Porušenia zákonných ustanovení o zákaze konkurencie sa mohol odporca dopustiť iba ako konateľ spoločnosti počas výkonu funkcie konateľa a spoločník počas jeho účasti v spoločnosti; súd neuvádza, ako konkrétne malo dôjsť k porušeniu zákazu konkurencie a neskúmal čas porušenia zákazu konkurencie (od prijatia zmeny spoločenskej zmluvy do prevodu obchodného podielu bol spoločníkom odporca 4 dni, pričom z funkcie konateľa bol odvolaný rovnakým valným zhromaždením ako bolo prijaté uznesenie o zmene spoločenskej zmluvy). Dojednanú doložku o zákaze konkurencie súd zjavne nesprávne právne posúdil, pretože na čas po zániku funkcie konateľa či účasti spoločníka v spoločnosti možno aplikovať iba ustanovenia doložky podľa písmena c/ zákaz zúčastňovať sa na podnikaní inej spoločnosti ako spoločník, d/ zákaz vykonávať činnosť ako štatutárny orgán alebo člen štatutárneho alebo iného orgánu inej právnickej osoby s podobným predmetom podnikania, ibaže ide o spoločnosť, na ktorej podnikaní sa zúčastňuje spoločnosť, v ktorej štatutárneho orgánu je členom, ktorými sa súd nezaoberal a nie sú previazané na žiaden z predložených dôkazov.

Preto žiadal, aby odvolací súd rozsudok zmenil a návrh zamietol a priznal odporcovi náhradu trov konania alebo aby rozsudok okresného súdu zrušil a vec vrátil na ďalšie konanie.

Navrhovateľ vo vyjadrení k odvolaniu žiadal rozsudok ako vecne správny potvrdiť. Odporca v priebehu konania nenamietal ani nespochybňoval znenie konkurenčnej doložky, len tvrdil, že rešpektoval zákaz konkurencie, ktorý bol dojednaný na obdobie 1 roka; v odvolaní potom na jednej strane tvrdí, že ho neporušil a poukazuje na objednávku na prepravné služby s nápisom STORNO (č.l. 7), ktorá nesúvisí s databázou spoločnosti RAALTRANS Hradec Králové; v odvolaní neguje svoje predchádzajúce tvrdenia s tým, že naňho sa zákaz konkurencie ani nevzťahoval. Predložené dôkazy (objednávka STORNO, databáza spoločnosti RAALTRANS) jednoznačne preukazujú, že odporca porušil zákaz konkurencie, bol v databáze evidovaný a ich služby využíval a to takmer okamžite po podpise zmluvy o prevode obchodného podielu. Odporca vedome naďalej podnikal a vykonával obchody, ktoré vykonávať nemal. Vyjadrenia odporcu sú neopodstatnené a účelové, jeho argumenty si navzájom odporujú, prípadne sú uvádzané účelovo. Odporca sa mylne domnieval, že existencia zamestnaneckého pomeru u jeho priateľky C.Z. bude znamenať, že záväzok neporušil.

Krajský súd, ako súd odvolací, vec preskúmal v rozsahu určenom ustanovením § 212 ods. 1 O.s.p. bez nariadenia pojednávania podľa §214 ods. 2 O.s.p. a rozsudok okresného súdu spolu so súvisiacim výrokom o trovách konania podľa §221 ods. 1 písm. f/, h) zrušil a v zmysle §221 ods. 2 O.s.p. vec vrátil súdu prvého stupňa na ďalšie konanie z nasledovných dôvodov:

Podľa § 221 ods. 1 písm. f/ O. s. p. súd rozhodnutie zruší, ak účastníkovi konania sa postupom súdu odňala možnosť konať pred súdom.

Podľa § 221 ods. 1 písm. h/ O.s.p., súd rozhodnutie zruší, len ak súd prvého stupňa nesprávne vec právne posúdil tým, že nepoužil správne ustanovenie právneho predpisu a nedostatočne zistil skutkový stav.

Preskúmaním spisu odvolací súd mal za to, že prvostupňový súd nedostatočne zistil skutkový stav a nesprávne vec právne posúdil. Odvolací súd sa stotožňuje s dôvodmi odporcu v odvolaní; preto rozhodnutie okresného súdu odvolací súd zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie. Odvolací súd sa stotožňuje s názorom odvolateľa, že z listinných dokladov obsiahnutých v spise nevyplývajú skutočnosti, ktoré konštatoval okresný súd v odôvodnení svojho rozhodnutia.

V prejednávanej veci z obsahu spisu vyplýva, že dôvodom pre vyhovieť návrhu okresným súdom na zaplatenie zmluvnej pokuty pre porušenie konkurenčnej doložky odporcom boli listinné doklady o objednávkach odporcu ohľadom užívania programu RAALTRANS v období od 25.07.2012 do 17.08.2012 (čl. 7,13,37,38,50) a potvrdenie Sociálnej poisťovne (č.l. 57) o vykonávaní prác na základe dohôd o prácach vykonávaných mimo pracovného pomeru u zamestnávateľa T. Z., IČO: 44 411 332, Župkov od 01.08.2012 do 31.12.2012 a od 02.01.2013 doposiaľ; keďže odporca získal oprávnenie na živnosť, ktorá je aj predmetom činnosti spoločnosti, došlo preukázateľne k porušeniu zákazu konkurencie spoločníka podľa článku 6 zmluvy o prevode obchodného podielu.

Odvolací súd sa s týmto názorom okresného súdu nestotožňuje; odporca v odvolaní uvádza skutočnosti, ktoré závažným spôsobom spochybňujú správnosť rozhodnutia okresného súdu; okresný súd ani nezisťoval obsah spoločenskej zmluvy a zápisnice z valného zhromaždenia, kde malo dôjsť ku zmene spoločenskej zmluvy ohľadom konkurenčnej doložky, ale aj k odvolaniu odporcu z funkcie konateľa.

V zmysle platnej právnej úpravy, konkurenčné konanie, ktoré Obchodný zákonník v §136 zakazuje, je vo všeobecnosti také konanie, ktorým členovia orgánov spoločnosti, prípadne aj spoločníci, ak sa zákaz konkurencie v zmysle spoločenskej zmluvy vzťahuje aj na nich, zneužívajú informácie získané na základe svojho postavenia alebo účasti v spoločnosti na ujmu spoločnosti, na úkor ktorej získavajú určité výhody. Zákon stanovuje len minimum zákazu konkurenčného konania, ktoré nemožno zužovať, ale len rozširovať; v záujme ochrany spoločnosti, jej spoločníkov a veriteľov teda možno zákaz konkurencie v spoločenskej zmluve alebo v stanovách v porovnaní so zákonným rozsahom zákazu konkurencie len sprísniť. Zákaz konkurencie sa vzťahuje na konateľov, členov dozornej rady, ak bola zriadená a na spoločníkov, ak tak určí spoločenská zmluva alebo stanovy. Zákonom ustanovený zákaz konkurencie sa viaže na osobné podnikanie, t.j. na podnikanie vo vlastnom mene (napr. v postavení podnikateľa alebo komisionára), ako aj na účasť na podnikaní týchto osôb (napr. v postavení spoločníka) v predmete podnikania spoločnosti, v ktorej sú osoby, na ktoré sa vzťahuje zákaz konkurencie, konateľmi alebo

členmi dozornej rady. Osoby podliehajúce zákazu konkurencie nie sú oprávnené vykonávať vo vlastnom mene ani činnosti zasielateľov (§601 a nasl.), sprostredkovateľov (§642 a nasl.), obchodných zástupcov (§652 a nasl.) a podobne, pokiaľ by tieto činnosti vykonávali v oblasti predmetu podnikania spoločnosti pre seba alebo pre iné osoby než spoločnosť, voči ktorej sú zákazom konkurencie viazaní. Zákaz konkurencie sa vzťahuje aj na výkon funkcie člena štatutárneho orgánu vo všetkých typoch právnických osôb, ktorých predmet podnikania je podobný predmetu podnikania spoločnosti (na pôsobenie zákazu konkurencie stačí podobnosť, resp. príbuznosť predmetov podnikania; osoba podliehajúca zákazu konkurencie sa nemôže brániť tým, že predmety podnikania konkurenčných subjektov nie sú zhodné). Jedinú výnimku v tomto smere, ustanovenú priamo zákonom, predstavujú prípady tzv. materských a dcérskych spoločností. Pre konateľov a členov dozornej rady zákon ďalej ustanovuje aj zákaz stať sa spoločníkom vo verejnej obchodnej spoločnosti alebo komplementárom v komanditnej spoločnosti. Tento zákaz platí aj v prípade, keď verejná obchodná spoločnosť alebo komanditná spoločnosť vykonávajú činnosť v úplne inom predmete podnikania ako spoločnosť s ručením obmedzeným, v ktorej je dotknutá osoba konateľom alebo členom dozornej rady.

Zákaz konkurencie možno rozšíriť aj na spoločníkov. Podmienkou je, že to musí byť vyjadrené v spoločenskej zmluve alebo v stanovách; v týchto dokumentoch treba určiť, či sa zákaz konkurencie vzťahuje aj na spoločníkov, prípadne v nich treba vymedziť rozsah konkurenčného konania, ktoré sa spoločníkom zakazuje.

Od zákazu konkurencie, upraveného v Obchodnom zákonníku, treba rozlišovať zákaz konkurencie vyplývajúci pre zamestnancov z ustanovenia §83 Zákonníka práce, podľa ktorého zamestnanec popri svojom zamestnaní, vykonávanom v pracovnom pomere v spoločnosti môže vykonávať ďalšiu zárobkovú činnosť zhodnú s predmetom činnosti spoločnosti len s predchádzajúcim súhlasom spoločnosti, ktorá ho zamestnáva, pričom udelený súhlas môže zamestnávateľ kedykoľvek odvolať. Právny režim zákazov v zmysle Obchodného zákonníka (§136) a v zmysle Zákonníka práce (§83) a následky ich porušenia sú úplne odlišné. Porušenie zákazu konkurencie zamestnancami má iba pracovnoprávne následky. Dôsledky, ktoré upravuje Obchodný zákonník, by vo vzťahu k zamestnancovi nastali iba v prípade, ak by zamestnancom, porušujúcim zákaz konkurencie bol konateľ, člen dozornej rady alebo spoločník, t.j. osoby, ktoré podliehajú zákazu konkurencie podľa Obchodného zákonníka, spoločenskej zmluvy alebo stanov.

Následky porušenia zákazu konkurencie podľa Obchodného zákonníka sú vymedzené v §65 ods. 2 pre všetky právne formy obchodných spoločností rovnako.

V prípade spoločníkov spoločenská zmluva alebo stanov môžu určiť aj menší rozsah zákazu konkurenčného konania, prípadne konkurenčné konanie možno vymedziť inak. Zákon v prípade spoločníkov nepožaduje minimum zákazu konkurenčného konania tak, ako to ustanovuje pre konateľa alebo člena dozornej rady.

Zmyslom ustanovení Obchodného zákonníka o zákaze konkurencie je snaha zabrániť spoločníkom a členom orgánov spoločnosti správať sa v obchodných vzťahoch špekulatívne a konať proti zásadám poctivého obchodného styku. Vymedzenie rozsahu zákazu konkurencie i okruhu subjektov, na ktoré sa konkurenčná klauzula vzťahuje, rieši zákon osobitnými ustanoveniami pri každej forme obchodnej spoločnosti; rozsah okruhu subjektov, na ktoré sa vzťahuje zákaz konkurencie, môže byť na základe dohody spoločníkov vyjadrenej v spoločenskej zmluve podstatne rozšírený, môže sa napríklad vzťahovať aj na tie osoby, na ktoré by sa inak v zmysle zákona vôbec nevzťahoval, alebo môže byť rozšírený aj na iné činnosti, než ustanovuje zákon, prípadne pôsobenie zákazu konkurencie môže byť vymedzené aj na určité časové obdobie po skončení účasti v spoločnosti.

Vyššie uvedené skutočnosti odvolací súd z obsahu spisu nemôže bezpečne zistiť, pretože okresný súd sa vôbec neoboznamoval ani nemal pripojenú spoločenskú zmluvu v aktuálnom znení a Zápisnicu z mimoriadneho valného zhromaždenia zo dňa 26.07.2012 ohľadom zistenia rozsahu konkurenčnej doložky ako aj postavenia odporcu v spoločnosti, čo je podmienka rozhodnutia o základe nároku navrhovateľa.

Okresný súd nesprávne vo veci rozhodol, keď vyhovel návrhu v plnom rozsahu, preto odvolací súd v zmysle § 221 ods. 1 písm. h) O.s.p. rozsudok okresného súdu vo výroku vo veci samej, ale aj v súvisiacom výroku o trovách konania, osobitne odvolaním nenapadnutým, zrušil a vec vrátil na ďalšie konanie.

Okrem toho, v dôsledku procesného pochybenia okresného súdu došlo v konaní k tzv. inej procesnej vade konania, ktorá má za následok nesprávne rozhodnutie vo veci (§ 212 ods. 3

O. s. p.) a je dôvodom zrušenia rozhodnutia súdu nižšieho stupňa podľa § 221 ods. 1 písm. f/ O. s. p. pre odňatie možnosti účastníka konať pred súdom postupom súdu. Priebeh konania na okresnom súde vrátane dokazovania môže (odvolací súd) posudzovať len z obsahu spisu, osobitne zo zápisníc o pojednávaní (§40 ods. 1 O. s. p. a § 122 ods. 1 O. s. p.). Zo zápisnice o pojednávaní zo dňa 04.10.2013 vyplýva, že okresný súd „sa oboznámil s obsahom spisu sp. zn. 10C/1/2013 Okresného súdu Žiar nad Hronom, s pripojenými prílohami a správami“; takáto formulácia znamená podľa ustálenej súdnej praxe tzv. neprípustné súhrnné dokazovanie. Vykonávanie dôkazov na pojednávaní je vyjadrením zásady priamosti občianskeho súdneho konania a výnimky sú možné len v prípadoch, keď sú splnené podmienky pre vydanie rozhodnutia bez ústneho pojednávania. Okresný súd nerešpektoval zákonný spôsob pre vykonávanie dôkazu výsluchom účastníkov konania a pre vykonávanie listinných dôkazov, preto zaťažil svoje konanie tzv. inou procesnou vadou. Ak totiž skutkové zistenia okresného súdu neboli podložené procesne správnym dokazovaním, nemal ani nemohol mať pre svoje právne závery žiadne podklady. Spôsob vykonania dôkazu musí jednoznačne vyplývať zo zápisnice o pojednávaní, v ktorej musí byť uvedené, že bola prečítaná určitá presne označená listina alebo jej presne označená časť, alebo musí zo zápisnice vyplývať, že predseda senátu či samosudca oboznámil obsah tejto listiny; vykonávanie dokazovania tzv. súhrnným spôsobom (t.j. obsahom spisu) je neprípustné, pretože nie je zrejmé, ktoré konkrétne dôkazy súd vykonal a ako sa k nim účastníci konania vyjadrili (zákonu nezodpovedá ani taký postup, kedy konkrétne listinné dôkazy uvedie súd až v odôvodnení rozsudku). Všeobecne platí, že skutkové zistenia súdu, ktoré majú základ v nesprávne vykonanom dôkaze, nepoživajú v odvolacom konaní ochranu.

V ďalšom konaní sa okresný súd oboznámi so spoločenskou zmluvou v aktuálnom znení a Zápisnicou z mimoriadneho valného zhromaždenia zo dňa 26.07.2012 ohľadom zistenia rozsahu konkurenčnej doložky ako aj postavenia odporcu v spoločnosti, ktoré listinné doklady predložia účastníci; pred opätovným rozhodnutím vo veci samej zopakuje aj dokazovanie v rozsahu listinných dôkazov; na záver pojednávania neopomenie uznesením vyhlásiť dokazovanie za skončené (§118 ods. 4 O.s.p.) a napokon vyhlási rozsudok v mene Slovenskej republiky (§156 ods. 1 O.s.p.), ktorá skutočnosť sa musí prejavíť aj v zápisnici o pojednávaní (nestačí uviesť, že bol vyhlásený „rozsudok“); vo veci rozhodne, a to aj o všetkých trovách konania, vrátane trov odvolacieho konania (§ 224 ods. 3 O.s.p.). Senát krajského súdu prijal rozhodnutie pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu odvolanie nie je prípustné.